

U s n e s e n í

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání 26. května 2011 odvolání obžalované Mgr. A. P. , nar. a odvolání státního zástupce, podaná proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 15. března 2011, sp. zn. 6 T 152/2009 a rozhodl takto:

Odvolání státního zástupce se jako opožděně podané podle § 253 odst. 1 tr. ř. z a m í t á .

Podle § 257 odst. 1, písm. b) tr. ř. se napadený rozsudek r u š í a k rozhodnutí o skutku , kterého se měla obžalovaná dopustit tak, že v přesně nezjištěné době, nejméně od počátku 2007 do svého zadržení dne 4. 11. 2008 v Kladně, v obchodním domě v lékárně jako lékárnice prodávala opakovaně D. K. , nar. J. R. , nar. Š. L. , nar. a dalším osobám nezjištěné totožnosti bez lékařského předpisu lék Kodein, který obsahuje v jednom balení 30 mg látky codeini dihydrogenphosphas hemihydricus, tedy soli látky kodein, uvedené v seznamu omamných látek v příloze č. 2 zák. č. 167/1998 Sb. , přičemž za jedno balení tohoto léku od zákazníků požadovala zaplatit 100-200,-Kč, přestože oficiální doplatek k tomuto léku činí 37,-Kč, prodeje léků zakrývala tím, že je vykazovala jako výpisy z lékařských předpisů, kde původně tyto léky uvedeny nebyly, případně je na lékařské předpisy jiných pacientů připisovala nebo vystavovala předpisy na své jméno,

se věc postupuje k projednání České lékárnické komoře.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná Mgr. A. P. uznána vinnou přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání a omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měla dopustit skutkem tam popsáním. Oproti obžalobě první soud nezjistil, že by obžalovaná prodávala Codein J. R. a Š. L. Obžalované za to uložil trest odnětí svobody v trvání 1 roku, podmíněně odložený na zkušební dobu 2 let a trest zákazu (lékárnické činnosti) tam podrobně popsání, na dobu 2 let.

Proti rozsudku podali odvolání jak obžalovaná, tak v její neprospěch státní zástupce a obě odvolání směřují již proti výroku o vině. Státní zástupce žádá, aby skutek byl rozšířen o prodej Codeinu Š. L. , jemuž nebylo důvodu nevěřit a též A. K. , která u hlavního líčení vypověděla, že od obžalované dostávala Codein i bez předpisu, a uložen trest ve stejném rozsahu jaký zvolil první soud.

Obžalovaná pak namítá, že Codein spotřebovala především sama, zčásti pak její matka (88 let), již její manžel či dcera – oba lékaři- diagnostikovali kašel. Není tedy pravdivý údaj rozsudku, že Codein opatřovala především svým rodinným příslušníkům. Poukazuje i na velmi malé množství takto získaného léku, ať by šlo o 5 či 9 balení za celou dobu, a upozorňuje na to, že u Codeinu 15mg představuje jedno balení prakticky doporučenou denní dávku. Codein užívala především sama, pro množství práce jen nestačila uvést vše administrativně do pořádku. Žádá proto, aby byla obžaloby zproštěna.

Soud II. stupně věc přezkoumával jen z podnětu odvolání obžalované, neboť shledal, že státní zástupce podal odvolání až po uplynutí zákonné osmidenní lhůty od doručení rozsudku a proto je hned na počátku veřejného zasedání podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítl.

Po vyhlášení rozsudku v hlavním líčení obžalovaná ohlásila odvolání, státní zástupkyně se nevyjádřila. Rozsudek byl státnímu zastupitelství doručován do datové schránky a podle z.č. 300/2008 Sb, § 17, odst. 3 doručuje-li se takto orgánu veřejné moci, je dokument doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Dle doručky za rozsudkem založené se taková osoba přihlásila dne 1. 4. 2011 v 15 hod, 22 minut (22 vt). Dnem 1. 4. 2011 byl tedy se rozsudek státnímu zástupci doručen a posledním dnem lhůty k podání odvolání tak bylo pondělí 11. 4. 2011. Odvolatel chybně v odvolání uvádí, že mu bylo doručeno 4. 4. 2011, což je na dodejce uvedeno jako datum a čas kontroly doručení (a nejspíš vytištění dokumentu), tento okamžik však není pro posouzení běhu odvolací lhůty významný. Odvolání sepsané a prvému soudu podané 12. 4. 2011 tedy bylo podáno po uplynutí zákonné lhůty a proto je soud II. stupně podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítl.

Postupem podle § 254 odst. 1 tr. ř. shledal námitky obžalované důvodnými, byť ona sama svými nejasnými či dokonce rozdílnými údaji soudu I. stupně jeho úlohu příliš neulehčila. Třeba však vycházet z toho, že není prokázán prodej Codeinu jiným osobám, bez řádného předpisu měla obžalovaná odebrat pro potřeby svoje a svých rodinných příslušníku za dobu 10 měsíců 9 balení Codeinu (z toho 5 s dvojnásobkem účinné látky). Jde tedy o necelé balení za měsíc představující jednu – dvě denní dávky, což samo o sobě už vzbuzuje pochybnost tom, zda může jít o trestný čin, zda jde o jednání společensky škodlivé, zejména když tento přípravek byl v rukách poučených osob a nebylo prokázáno, že by byl užít jiným způsobem než k jakému je určen ; současně nemohlo jít o množství, které by mohlo vyvolávat závislost na něm. Mimo to stěžlí lze zjistit, jaké množství užívala obžalovaná sama a jaké dala matce, příp. dceři či manželovi. Sama uvádí, že užívala především sama, částečně pak její matka, přitom stíhaný trestný čin spáchá jen ten, kdo omamnou látku (již Codein obsahuje) vyrobí, opatří, přechovává atd., pro jiného, nikoliv pro sebe. Pak ta část, kterou by bylo možno pod pojem opatření pro jiného podřadit bude tak nepatrná, že skutečně vylučuje posouzení jednání obžalované jako stíhaného trestného činu, neboť mu chybí – též v souvislosti se zjištěným způsobem užití – potřebná společenská škodlivost.

Soud II. stupně proto napadený rozsudek zrušil. Jednání obžalované, která Codein kupovala bez řádného lékařského předpisu, však nebylo v souladu s jejími povinnostmi lékárníka a mohlo by být příslušným stavovským orgánem posouzeno jako disciplinární delikt. Odvolací soud si je vědom toho, že o předchozí, rovněž k disciplinárnímu řízení postoupené věci obžalované zřejmě Česká lékárnická komora formálně ani nerozhodla, jak plyne z informace obžalované, přesto nemůže postupovat po zrušení rozsudku jinak než obdobným způsobem, tedy opět věc k disciplinárnímu řízení postoupit. Disciplinární řád České lékárnické komory nemá ustanovení o promlčecí době disciplinárního deliktu a

odvolací soud vychází z toho, že tak jako u přestupků se do promlčecí doby nezapočítává doba, po kterou běželo trestní řízení. Otázku případného promlčení deliktu ovšem posoudí příslušný disciplinární orgán ve vlastní kompetenci.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze proti němu podat **dovolání** do 2 měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně z důvodů uvedených v § 265b) tr.ř. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V Praze 26. května 2011

JUDr. Helena Urválková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost :
Nádherná